

Les nostres cançons

L'anarquista imprevist

La Panderola

1. **Una casa que fa cantonet.** Teresa Broseta
El Cabanyal
2. **La boda dels Girau.** Isabel Canet Ferrer
El sereno i la serena
3. **El catxerulo d'Andreu.** Josep Franco
La tarara
4. **La jove sense nom.** Carles Cortés
A la voreta de la mar
5. **Amor impossible.** Enric Lluch
Ja ve Cento de ca la nóvia
6. **Bruna, la lluna i el far.** Pepa Guardiola
La lluna, la pruna
7. **L'anarquista imprevist.** Vicent Usó
La Panderola
8. **La Casa del Rellotge.** Anna Moner
La xata melindrera
9. **L'espill del temps.** Silvestre Vilaplana
El tio Pep se'n va a Muro
10. **Mariola.** Mercè Climent
Serra de Mariola
11. **Música, mestres!** Àngels Gregori
Amparito, la filla del mestre

«Llegir en valencià, les nostres cançons» vol animar-te a llegir en valencià, i ho fa narrant històries on la cançó tradicional és protagonista. Al final de cada llibre trobaràs la lletra de la cançó. A banda, hi haurà imprès un cupó retallable. Si col·leccions tots els cupons i els presents al quiosc en acabar la campanya, aconseguiràs de manera gratuïta el CD exclusiu de la campanya. Una col·lecció d'11 llibres, que es podran obtindre cada dissabte i diumenge amb els diaris *Levante-EMV* i *Información* per només 1€ (4,5€ sense el diari). Consulta les bases del concurs en www.llegirenvalencia.org.

Les nostres cançons

L'anarquista imprevist

La Panderola

Text

Vicent Usó

Il·lustracions

David Belmonte

A penes un instant després d'haver-li comprovat el bitllet, vaig oir aquella estrofa que feia vint anys que no sentia. Cantava baixet, aquell home. I les cicatrius es van tornar a obrir com el dia en què la vida se'm va girar del revés.

De Castelló a Almassora,
ximpum tracatrac,
de Castelló a Almassora,
ximpum tracatrac.

Em vaig girar. Al seu costat, un xiquet de poc més de sis anys el mirava amb els ulls

molt oberts i provava de repetir els versos. L'home es va adonar que els observava i va alçar els ulls. Les paraules se m'acumulaven a la boca. Hauria volgut preguntar-li com és que sabia aquella cançó, si coneixia la meua terra, si havia vingut, com jo, fugint d'alguna ombra fosca, però em vaig girar de pressa i li vaig demanar el bitllet a una dona molt vella, que contemplava per la finestra les primeres cases de l'Havana.

A l'estació, vaig agafar ràpidament les coses i vaig tirar cap a casa. Necessitava obrir la caixa que havia estat tancada vint anys. La caixa on havia guardat els pocs records que conservava de la meua vida anterior i que, des que hi havia arribat, no havia tingut el valor de tornar a obrir. La caixa on hi havia la fotografia de la meua estimada. Aquella

nit vaig plorar molt. I no vaig poder dormir ni un sol minut.

Aquell retrat li l'havien fet dos mesos abans del desastre, la vesprada en què Lupe havia fet díhuit anys. I somreia, amb els ulls clars i plens d'esperança. Me l'havia regalada pocs mesos després, la vespra del primer dia que vaig entrar a sa casa, i des d'aleshores la vaig dur sempre damunt. I, quan em fallava l'ànim, la mirava i les forces em tornaven de nou. Bé, no sempre. Però m'ajudava a refer-me.

M'esperaven, ella i son pare. Em van fer entrar al saló i em van fer seure, però el senyor Artur, el botiguer, no em va oferir ni un mal got d'aigua. Lupe somreia nerviosa; son pare, no. Son pare em mirava com si em volguera

travessar com una més de les papallones de la seua col·lecció. I a mi els nervis, que ja se'm menjaven sencer només de pensar que m'havia d'enfrontar amb aquell home que tenia fama ben guanyada de malcarat, em van parilitzar del tot. I no era capaç d'arrancar.

—I bé?

Les paraules no m'eixien i només feia que tragar saliva i més saliva. No m'atrevia a mirar-lo. Ni a ella. Mirava els panells plens de papallones clavades que penjaven ací i allà i el cap encara se m'emboirava més. Després de molt d'esforç, vaig pronunciar uns quants sons inconnexos. Lupe havia deixat de somriure i començava a mirar-me com son pare. Vaig respirar fort, vaig tancar els ulls i em vaig concentrar en les paraules que havia repassat mil vegades davant de l'espill.